

KURJER

WARSZAWA

Czwartek dnia 29 Lipca r. 1830.

Wszystko dla wszystkich.

POLSKI

Prenumerata miesięczna złp. 2 gr. 20.

Kwar. złp. 8. Nr pojedynczy gr. 5.

Wiadomości Krajowe

Rada administracyjna mianowała dnia 27 m. b. Jana Wiesiołowskiego, prokuratora przy trybunale cyw. wojew. Mazow. prezesem trybunału cyw. I instancji wojew. Augustow. wydz. I; Ludwika Orłowskiego, podsędkiem sądu pokoju pow. Kaźmirskiego; Tadeusza Kossakowskiego prezydentem miasta Lublina; Benedykta Niepokojczyckiego, naczelnikiem wydziału korespondencji zagranicznych banku polskiego; Felixa Szymanowskiego, naczelnikiem kantoru tegoż banku.

Uniwersytet warszawski miał w ostatnim roku 48 professorów i 756 uczniów, a mianowicie w wydziale teologicznym 6 professorów i 48 uczniów; w wydz. prawą i administracji 8 pr. i 373 ucz.; w wydz. lekarskim 10 pro. i 159 ucz.; w wydz. filozoficznym 10-pr. i 54 ucz.; w wydziale nauk i sztuk pięknych 14 pr. i 122 uczniów.

Do szkoły politechnicznej uczęszczało w roku ostatnim szkolnym techników niższych 45, wyższych w oddz. inżynierji cywilnej 40, w oddz. rękodzielno-mechanicznym 10, technicznym 14, handlowym 1. Jeszcze widać młodzież, a bardziej może rodzice nie przekonali się o korzyściach nawet materialnych ze słuchania kursów tej szkoły, której professorowie z całą gorliwością i znajomością wykładają swoje przedmioty, ale należy się spodziewać, że liczba uczniów w tej szkole będzie ciągle wzrastała, gdyż wno-

szący się w kraju przemysł, gwałtownie wymaga wielu usposobionych techników.

Popis publiczny uczniów szkoły wojewódzkiej praktyczno-pedagogicznej pod kierunkiem świątym rektora Dziekońskiego zostającej, odbył się d. 15, 16 i 17 lipca. Na pochwałę publiczną zasłużyli w tej szkole: Z klasy I. Billig Alex., Blok Ant., Borowski Aur., Borysiewicz Henr., Chmielewski Ant., Czerwiński Mar., Dzwonkowski Luc., Gieburowski Kon., Gierszyński Ig., Grzybowski Józ., Kiliński Kaz., Piwoński Józ., Rozwadowski Jul., Spies Lud., Spies Alex., Stolpe Ale., Szczy Ad., Trespe Lud., Zachert Ad., Zarzycki Hip.; z klasy II. Arnold Jan, Chmielewski Wikt., Czerniakowski Sta., Krauze Alex., Kunkiewicz Mich., Muszalski Józ., Nidecki Hip., Pogorzelski Ant., Pogorzelski Wal., Resler Jul., Sliwicki Kacper, Ormoski Aug., Wenjesen Fry., Wojde Jan, Zembrzucki; z klasy III. Bartel Lud., Barchewicz Rob., Biernacki Jan, Chmielewski Ig., Czempiński Jan, Dziekoński An., Horoch Tom., Krzywoszewski Kaz., Lasocki Ste., Lilpop Jan, Piasecki Jak., Podosi Ig., Radoszewski Alex., Rudkowski Jak., Stypułkowski Teo., Załuski Leon; z klasy IV. Badeni Alex., Baliński Ant., Belejowski Kon., Bolewski Xaw., Holke Jan, Jakobi Kar., Jankowski Józ., Krzywoszewski Wład., Kurtz Ad., Morzkowski Lud., Roszewski Józ., Sliwiński Wojc., Stawiński Piotr, Stawiński Ig., Szczyt Krzysz., Zieliński Józ.; z klasy V. Brandt Włodzim., Chamski Kon., Falliner Hen., Goltz

Ad., Hujsson Alex., Hujsson Józ., Kamiński Jan, Kurnatowski Alfr., Kurtz Alex., Lenczowski Paw., Muszyński Alf., Pignan Edw., Salski An., Szlubowski Stan., Tarczewski Fer., Tyllinger Fer., Zieliński Józ.; z klasy VI. Bartel Wilh., Domżał Alex., Kłopotowski An., Komierowski Lud., Lesiewicz Win., Lubecki Kon., Mokronowski Ewa., Mokronowski Ign.

Nagrodę otrzymali: z klasy I. Walewski Leop.; z klasy II. Chmielewski Fran., Hauke Alfr., Cieszyński Em.; z klasy III. Tomorowicz Jan, Choromański Sew., Zaborowski Ig., Weis Edw.; z klasy IV. Pawłowski Mar., Czerniawski Alex., Marcińczyk Ad.; z klasy V. Radoszewski Ig., Cieszkowski Au., Zieliński-Felix. — W następnych dwóch dniach zdawali examen odchodzący do uniwersytetu. Siemniemu otrzymało świadectwa.

Rozprawa p. t. Wiadomość o łyżyci i pismach M. J. Kwintyljana wraz z przekładem rozdziału I. xięgi X. nauki krasomówskiej retora rzymskiego przez J. K. Jaślikowskiego wyszła z druku; przedaje się po zł. 3 tylko w składzie Kermena.

Dnia 20 i 21 b. m. odbył się popis uczniów szkoły wydziałowej przy ulicy Królewskiej. Otrzymał w tej szkole nagrody: z klasy I. Młochowski Karol, Kruszewski An., Olszewski Konst.; z klasy II. Pilet Lud., Barcicki Stan.; z klasy III. Kuhnke Alex., Bermański Mich., Gniazdowski Mar., Kroll Kar.; z klasy IV. Hirsberg Kelman, Jabłoński Ad., Jenike Lud. Zastużyli na pochwałę z klasy I. Annet Lud., Bentz Leop., Gerymski Fel., Grudkowski Tad., Hechst Jorga Bog., Kroll Aug., Kuczyński Stan., Kiefer Hen., Morat Dom., Tetzner Henr., Wawelberg Sam., z klasy II. Górecki Józ., Graff Stan., Jenny Piotr, Kiefer Kar., Kurowski Jul., Madaliński Win., Paszkowski Józ., Rösler Lud., Szwede Lud., Wosiński Alex.; Zglinicki Józ., Żukowski; z klasy III. Gabriel Jan, Helt Jul., Jański Jul., Liedtke Wil., Majer Fryd., Merszyuk Kar., Popławski Lud., Schnejder Jan, Trębiński Jan, Liebe Krystjan, Wicherkiewicz Flor.; z klas-

sy IV. Gniazdowski Ig., Czełchowski Lud., Hoffmann Kry., Kuczyński Fran. Wielgołaski Franciszek.

Roman obyczajowy T. Bulharyna p. t. *Wyżygini*, z czterech tomów zbity w jeden, przedaje się w księgarniach PP. Glücksberga, Brzeziny, Galezowskiego i w składzie F. Ciechanowskiego; po zł. 5.

W ostatnich dniach trzech dowóz zboża na targi warszawskie i pragskie był bardzo mały, a ceny były następujące: Żyto od 10 do 11 zł. 15 gr.; pszenica od 28 do 31; groch od 8 do 10; jęczmień od 9 do 9 gr. 15; owies od 8 do 10; dobrego wołu płacono po 14 dukatów; cielęta od 12 do 27 zł.; barany od 9 do 15; wieprze od 32 do 96 zł.

Przyjechali do Warszawy. — Majewski Błażej ob. 2682 Bednarska; Berend Adolf doktor z Brześcia 2680 Bedn.; Załuski Antoni hr. z Wadyn 584 Długa; Wulfers Amalja z Potyczki 795 Elek.; Bloch Stanisław z Smolnic 649 Przejazd; Łazowska Marianna z Borkowie 407 Krak. Przed.; Dziekoński generał z Łowicza 476 Senat; Dąbrowski Kaźmierz 414 Kr. Przed. Izdebska Anna podsejkowa tamże; Turnowski Władysław hr. 388 Krak. Przed.; Zawadzki Stanisław hr. 473 Senat; Horodyński Kaźmierz z Woli 1064 Królew.; Stupecki Józef z Łukowa tamże.

TEATR NARODOWY. Dziś: opera Cyrulik Sewilski.

Dziś zrana ciepła stopni 13. — Wczoraj w połud. 23.

Wiadomości Zagraniczne

Szwec w Szwacarji wynalazł nowy sennik do stawiania loterji. Jest to tabliczka, na której spisane są numera nad dołkami. Na tej tabliczkę rzucają się gałki rozmaitemi przedmiotami pomalowane. Oprócz dołków z numerami są także dołki bez numerów. N.p. jeśli komu śniło się polowanie, więc może stawiać numer, do którego dołku wpadł wymalowany zajac, albo jelen. Jeśli gałka wpada w dołek bez numeru, sen nie miał żadnego znaczenia i w takim razie nie należy stawiać na loterję. W braku lepszych zatrudnień, bawią się Szwajcarowie sennikami, podobnie jak dzienniki polityczne w braku ważniejszych doniesień, muszą pisać o sennikach.

W niektórych miastach północno-amerykań.

skich robią teraz szyby kolorowe z rozmaitemi wyobrażeniami i napisami biblijnymi.

Na rzece Thees w Anglii wystawiono młyn, wyobrażający człowieka, leżącego na brzuchu. Woda płynie przez kanał w formie butelki urządzony do rozwartych ust; w brzuchu znajdują się koła z całą maszyną młyńską. Właściciel młyna mieszka w głowie, oczy służą mu za okna, w uszach wiszą dzwony. Młynarczykowie mieszkają w rękach. Konie, wozy i wozy umieszczone są w nogach.

W Londynie stawiają dom letni o jednym pięttrze z dachem i sufitem szklannym. Od świtu do zmroku będzie jasno w takim mieszkaniu. Przeciw promieniom słońca urządzone dach płócienny, który się ściga i zaciąga z wielką łatwością. Pokrycie takie kosztuje tyle, ile dach miedziany.

Kupiec jeden w okolicy Hamburga posiada ogród niedaleko brzegu morskiego, ale nie mógł w nim mieszkać bo burze zawsze mu wywracały domki letnie. Kazał teraz wystawić wielki namiot, który ściga, ile razy spodziewa się burzy.

Francuzi znaleźć mieli w pałacu Deja algierskiego przeszło 8 milionów dukatów. Pomiedzy oswobodzonymi wojskowymi, którzy pierwsi dostali się do niewoli, znajduje się synowiec byłego ministra Chabrol, po którym stryj nie jedną kłęb już uronił, w rozumieniu, że mu Algierczykowie głowę ucięli.

Departament zachodnich Pireneów poniósł 29 czerwca wielką klęskę. Burza zniszczyła prawie zupełnie 150 wsi, a grad padał takiej wielkości, iż pozabijał całe trzody owiec.

W Paryżu czyniono doświadczenia z kołami żelaznymi i przekonano się, że bardzo użytecznie zastąpić mogą koła drewniane.

Generał Bourmont został marszałkiem państwa, a admirał Duperré parem Francji.

W dawniejszym raporcie donosi gen. Bourmont, że w bitwie dnia 19 czerwca stoczonej, walczyło przeciw Francuzom razem 50,000 Al-

gierczyków. W ogrodach pod Algierem zajętych, zastali Francuzi kilkaset błąkających się żydów, których Dej z Algieru wypędził; dozwolono im odejść do domów. Obóz francuzki rozłożony jest w ogrodach, pośród najpiękniejszej roślinności. W każdym ogrodzie jest kilka studni z wodą najczystsza. Małe strumyki płynące w rynnach są bardzo dogodne do pojenia koni. Krwawa biegunka pokazała się w wojsku.

W piśmie paryżkiem *la Contrerevolution* czytamy: "Miedzy rządem francuzkim i angielskim rozpoczęły się ważne korespondencje. Gabinet angielski uczynił francuzkim ministrom uwagę, że z początku założyła sobie Francja tylko pomścić zniewagę, wyrządzoną jej konsulowi w Algierze i w tym celu miała rozpocząć wojnę z 10 tysięcznym korpusem. Później uwiadomiono gabinet angielski, że do wyprawy tej potrzeba będzie 20,000 wojska; w końcu nie uwiadomiono wcale Anglii, że cała armja Francuzów popłynęła przeciw Algierowi; teraz kiedy Dej nie tylko został skarcony, ale także stolica jego dostała się w ręce Francuzów, należy postanowić względem przyszłego losu jego kraju, gdyż ciągłe zajmowanie go przez Francuzów byłoby przeciwne interesowi W. Brytanji, która nie zezwoliłaby nigdy na założenie osady francuzkiej na brzegach afrykańskich. Francuzki gabinet odpowiedział, że wyprawa algierska przyszła do skutku za zgodą wszystkich sprzymierzonych mocarstw i w interesie całej Europy i chrześcijaństwa; że Francji samiej przystało ustanowić siłę potrzebną do wyprawy pomyślniej; że Francji należy się szlusznie wynagrodzenie kosztów wojennych; że nakoniec król francuzki zostawia kongresowi europejskiemu wyrzeczenie w tej kwestji politycznej. Angielski gabinet w odpowiedzi na tę notę, protestował się przeciw zwołaniu kongresu w sprawie, która najwięcej dotyczy Anglii. W skutku tej protestacji przesłać mieli ministrowie francuzcy do Londynu bardzo energiczną notę. Poseł francuzki książę Laval Mont-

morency miał być zarazem z Londynu odwołany, a w jego miejsce przeznaczają na posła P. Rayneval, posła w Wiedniu.

W Lugdunie robią teraz kompasy, które nosić można w kieszeni. Przy kompasie takim jest Solometr, który dokładnie wskazuje, w jakim kierunku zegarek trzymać należy, ażeby z pewnością wiedzieć co do sekundy która godzina.

W Paryżu jedna sobie nadwyzwyczajne pochwały aktor Lablache. Jako śpiewakowi żaden inny nie wyrównywa; jako aktor zyskał nazwisko Garrika opery; jako człowieka uważając, wystawiają go dzienniki za wzór dla wszystkich artystów. Dawał niedawno koncert na dochód ubogich, po którym wiąże jeden przysłał mu złoty puchar z napisem: "Figaro tu, Figaro tam, wszędzie pierwszy, czy jako artysta, czy jako człowiek.",,

Podług prywatnych doniesień, znaleźli Francuzi w Algierze 2000 dział, 2 fregaty, 15 brygów, 40 szalup kanonierskich i wiele innych przedmiotów znaczną wartość mających. Gdy generał Bourmont osobiście z Dejem rozmawiając, mieszkając w jego pałacu sobie zamówił, odpowiedział władca afrykański: «Prawem mocniejszego wszystko jest teraz własnością waszą; walczyłem bez bojaźni i ulegam bez troski. Pozwólcie mi tylko dwóch godzin, abym mógł uprzątnąć moje ruchomości.» Dej przeniósł się potem do domu prywatnego, gdzie obojętnie czeka na dalsze wypadki. W pałacu jego znaleziono 55 milionów piastrow, w suterynach mają się znajdować jeszcze większe summy. Wartość spisane go inwentarza oszacowana jest na 98 milionów fr. Francuzi stracili 1000 ludzi w zabitych i mają 3000 rannych. Do miasta Algieru wkroczyło tylko 8000 wojska. W wojnie całej wystrzelali Francuzi 3 miliony ładunków.

Generał Lahitte obliczył, że znalezione w Algierze skarby wystarczą na opędzenie kosztów wyprawy.

Wojsko Deja miało się cofnąć za rzekę El Haracz i stanęło tam obozem. Ściga je generał Berthezène.

Pomiędzy officerami francuzkimi odznaczył się w bitwach z Algierczykami major Kleber, synowiec sławnego generała.

Przy jednym officerze tureckim znaleziono listy od Arabów do Deja, w których przyrzekali się bić, ale żądali węgierskich dukatów, złotych monety stambulskiej, a przynajmniej pieniędzy egipskich.

Cała nikczemność charakteru Algierczyków pokazała się najlepiej w wilją poddania się miasta. Obchodzili się oni jak najgorzej z jeńcami francuzkimi, ale gdy przewidywali, że Dej będzie kapitulował, zmienili swoje postępowanie i całowali ich ręce, prosząc, ażeby ich mieli w opiece, gdy wojsko zwyciężkie do miasta wkroczy.

Wojsko, które nie wkroczyło do Algieru na zalogę, albo nie posłane jest w pogoń za nieprzyjacielem, stoi w ogrodach otaczających Algier. Inżynierowie francuzcy przywracają wysadzony w powietrze zamek do stanu obronnego. Po ostatniej bitwie, rozbiegło się w góry około 50,000 wojska algierskiego. Admirał Duperré kazał mieć baczną oko na dwie fregaty, w porcie znajdujące się; jedna jest angielska, druga niderlandzka; doniesiono mu bowiem, że na ich pokładzie złożone są największe skarby Deja. Załoga algierska nie rozkwatowała się w domach, ale biwakuje na publicznych placach, a lud ciągnie się do żołnierzy, ażeby im się przypatrzeć. Na pół nędzy Arabowie tańczą wesoło przy muzyce pułków francuzkich. Przyzwyczajeni do niewoli, ofiarują za darmo swoje usługi i każdy żołnierz francuzki, mógłby, gdyby chciał, posługiwać się dziesięcioma Arabami. Żołnierze za miastem rozłożeni, mają wszelkie wygody; drzewa palmowe, płoty figowe, oleandrowe, mirtowe i winne dają im cień, a strumyki i cisterny ocienione akacjami, sprawiają im chłód, jakiego się w Afryce wcale nie spodziewali. Do obozu ich przychodzi mnóstwo wieśniaków arabskich, a każdy przynosi co na sprzedaż. Zadziwia ich niepiernie, gdy im Francuzi płacą. Otrzymawszy pieniądze, rzucają się na ziemię, uderzają czołem w ziemię, potem podnoszą ręce ku niebu i mruczają niezrozumiale, co wesołych Francuzów do śmiechu pobudza. Ulice Algieru są ciasne, a w poprzek domów idą belki, które mają podpiierać je w czasie trzęsienia ziemi.

Dnia 30 lipca 1830 r. o godz. 9 zrana przy ulicy Nowolipie pod Nrem 2411 sprzedawane będą przez publiczną licytację ruchomości, jako to: kantorek, szafa, zegar, lustro, łóżka, kanapa, krzesła, li-chartz wiszący i inne więcej dającym za gotowe pieniądze. — Tomasz Szaniawski K. T. W. M.

Pewna Osoba umiejąca po Polsku, po Niemiecku i Francuzku życzy sobie objąć miejsce Guvernantki w Mieście lub też na Prowincyi. Dowiedzieć się można w Głównym Kantorze Kurjera Polskiego. Do zbycia lub zamiany SKRZYPCE WŁOSKIE przy ulicy Leszno Nro 660 w dziedzińcu na 1szém piętrze.